

Sygn. akt: I C 715/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Sekuła
Protokolant:	sekretarz sądowy Dorota Delimata

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2018 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 14.026 zł

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A.
w W. na rzecz powódki A. S. (1) kwoty:

- 1) 6.750 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 14 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 2) 322,90 zł (trzysta dwadzieścia dwa złote dziewięćdziesiąt groszy) tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 14 marca 2014 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Krośnie tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego:

1. od powódki A. S. (1) kwotę 115,44 zł (sto piętnaście złotych czterdzieści cztery grosze),
2. od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 1.416,75 zł (jeden tysiąc czterysta szesnaście złotych siedemdziesiąt pięć groszy).

Sędzia

Sygn. akt I C 715/16

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 01 marca 2018 r.

Powódka A. S. (1) wystąpiła z pozwem przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę odszkodowania tytułem kosztów zakupu i montażu szkieł okularowych w wysokości 100 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14.03.2014 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 425,59 zł, tytułem zwrotu kosztów dojazdu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.03.2014 r. do dnia zapłaty i kwoty 13.500 zł, tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.03.2014 r. do dnia zapłaty, dopuszczenia zawnioskowanych dowodów oraz zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kosztów postępowania.

Na uzasadnienie powyższego żądania wskazała, że w dniu 23.07.2013 r. doszło do kolizji drogowej, spowodowanej przez osobę posiadającą u pozwanego ubezpieczenie OC. W wyniku tej kolizji powódka doznała uszkodzenia ciała w postaci urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego, wymagającego noszenia kołnierza ortopedycznego, długotrwałych bólowe ograniczenie ruchomości odcinka piersiowego w związku z tkliwością i bólem okolic żeber, głównie po lewej stronie. Ponadto poniosła ona koszty dojazdów do placówek medycznych w kwocie 425,59 oraz koszty zakupu i montażu nowych szkieł do okularów w kwocie 100 zł. Powyższa szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 30.03.2016 r. zasądzono na rzecz powódki A. S. (1) od pozwanego (...) S.A w W. kwotę 14.025,59 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14.03.2014 r. do dnia zapłaty oraz koszty postępowania.

Od powyższego nakazu strona pozwana złożyła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania, dopuszczenia zawnioskowanych dowodów.

Zarzucił, że w toku postępowania likwidacyjnego przyznano powódce kwotę 1.500zł, tytułem doznanego uszczerbku na zdrowiu wywołanym przedmiotowym wypadkiem drogowym i która to kwota w całości rekompensuje poniesiony przez nią uszczerbek o charakterze niemajątkowym.

Jeśli chodzi o roszczenie odszkodowawcze, to również nie zasługuje na uwzględnienie. Uwzględniając spalanie samochodu należącego do powódki oraz faktyczną liczbę przejechanych kilometrów, koszt dojazdów mógłby wynieść, co najwyżej 120 zł.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

W dniu 23.07.2013 r. w miejscowości K. kierujący samochodem marki C. (...) R. C., któremu ochronę ubezpieczeniową w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych udzieliła strona pozwana, nie zastosował się do znaku (...), czym doprowadził do zderzenia z samochodem kierowanym przez A. S. (1). W wyniku tego zderzenia obydwa pojazdy uderzyły w oczekujący na możliwość kontynuacji jazdy trzeci samochód.

Powódka z miejsca wypadku została przewieziona karetką do Szpitala Wojewódzkiego nr (...) w R., gdzie wykonano jej szereg badań i została skierowana do Poradni Chirurgicznej. W Poradni zdiagnozowano u niej bólowe ograniczenie ruchomości w zakresie kręgosłupa szyjnego, stłuczenie żeber po lewej stronie.

A. S. (1) kontynuowała leczenie w Poradni Chirurgicznej (od lipca 2013 r. do 27.08.2013 r.) oraz w Poradni Neurologicznej (od lipca 2013r. do 07.04.2014 r.).

Otrzymała skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne. Na zwolnieniu lekarskim przebywała prawie miesiąc. Po wypadku miała problemy z oddychaniem, ze spaniem, kręciło jej się w głowie, odczuwała silny ból w klatce piersiowej, który utrzymywał się ok. półtora miesiąca. W przeciągu ok. 2 tygodni od wypadku zaczęły się pojawiać krwiste siniaki, w szczególności na biodrach, kolanach i goleniach.

Po dzień dzisiejszy odczuwa skutki wypadku, lęk przed samodzielnym prowadzeniem auta, który mimo kilkakrotnych prób nie jest w stanie pokonać, ból szyi. Zażywa środki przeciwbólowe, które zapisuje jej lekarz rodzinny, np. nemasin. Z uwagi na te problemy skorzystała z jednorazowej porady psychologa.

Przed wypadkiem była osoba aktywną, dużo jeździła na rowerze, przeszła pieszo pielgrzymkę do C.. Obecnie nie jest w stanie jeździć na rowerze, a nawet krótki spacer wywołuje ból szyi. Miała piękny ogród z dużą ilością kwiatów.

Po wypadku nie była w stanie o niego dbać, musiała ograniczyć ilość nasadzeń. Zrezygnowała również z ogródka warzywnego. Ma problemy w wykonywaniu pewnych czynności w domu, zwłaszcza w sprzątaniu praniu, kiedy musi przyjąć pozycję pochyloną.

W pracy została odsunięta od pewnych czynności, które wykonywała wcześniej, bo nie mogła się skupić.

W czasie wypadku uderzyła głowa w kierownicę i okulary, które wtedy miała na nosie uległy uszkodzeniu – pękło szkło i częściowo oprawka i musiała okulary naprawić.

Powódka zgłosił zaistniałą szkodę pozwanemu, który w toku postępowania likwidacyjnego ustalił 2 % stopień uszczerbku na zdrowiu i wypłacił jej 1.500 zł tytułem zadośćuczynienia, a odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód :

1. odpis zaświadczenia z 04.03.2014 r. – k.18;
2. odpis karty pacjenta (...)u – k. 22;
3. odpis historii choroby –k. 23-38;
4. odpis zaświadczeń – k . 39-40;
5. odpis zaświadczenia z 23.09.2013 r. – k. 41;
6. odpis oświadczenia powódki – k. 42;
7. odpis oświadczenia S. S. (1) – k. 43;
8. odpis zlecenia na wykonanie okularów – k. 44;
9. odpis faktury VAT – k. 45;
10. odpis decyzji z 13.03.2013 r. – k. 47;
11. akta szkody nr (...);
12. zeznania świadków :
 - A. M. –k. 124/2-125,
 - A. S. – k. 125,
 - S. S. – k. 125/2-126,
13. Zeznania powódki – k. 216/2-217;

Biegły neurolog J. B. (1) po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz stosownym wywiadzie z powódką stwierdził, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z przebyłym zdarzeniem, które spowodowało uszkodzenie kręgosłupa w odcinku szyjnym na skutek skręcenia i niewielkiego uszkodzenia aparatu więzadłowego bez objawów korzeniowych i zaburzeń czuciowych, wynosi 2%. Wskazał również, że przyjmowane przez powoda leki były niezbędne w procesie leczenia.

Biegła psychiatra T. A. (1) po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i badaniu powódki, stwierdziła, że zdarzenie z dnia 23.07.2013r. z psychiatrycznego punktu widzenia nie spowodowało trwałego uszczerbku w sferze psychicznej powódki.

Biegły psycholog P. S. (1) w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz badania powódki stwierdził, że skutki wypadku z dnia 23.07.2013 r. miały negatywny wpływ na jej psychikę, które objawiają się odczuwaniem silnego lęku przed prowadzeniem pojazdów mechanicznych oraz uczuciem niepokoju, gdy jest pasażerem pojazdu osobowego. Z tych powodów uległa obniżeniu samoocena powódki, która czuje się niezdolna do prowadzenia pojazdów, a przez co czuje się zależna od innych, negatywnie wypada porównując się z koleżankami prowadzącymi pojazdy. Zdaniem biegłego będzie ona w przyszłości potrzebować specjalistycznej pomocy psychologicznej, która umożliwiłaby jej obniżenie natężenia poziomu lęku i podjęcie kolejnej próby samodzielnego prowadzenia pojazdów.

Biegły ortopeda po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i badaniu powódki ustalił, że po wypadku A. S. (1) z osoby sprawnej fizycznie, samodzielnej, stała się osobą wymagającą krótkotrwałego leczenia szpitalnego i ambulatoryjnego bez zmiany sposobu życia, a jakość życia powódki po wypadku nie uległa długotrwałemu znaczącemu obniżeniu. Nie stwierdził żadnych długotrwałych ani trwałych następstw wypadku poza skręceniem kręgosłupa szyjnego, który to uszczerbek wycenił na 2%.

Dowód :

1. opinia biegłej T. A. – k. 135-137;
2. opinia biegłego K. P. – k. 155-161;
3. opinia biegłego J. B. – k. 174;
4. opinia biegłego P. S. – k. 183-185;
5. opinia uzupełniająca biegłego J. B. – k. 205;

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz, której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia (art. 822 kc). W niniejszej sprawie strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności, wypłacając powódce tytułem zadośćuczynienia kwotę 1.500 zł, uważając, że wyczerpuje ona w całości roszczenie A. S. (1) i stanowi adekwatną rekompensatę za doznany przez nią uszczerbek na zdrowiu.

W przypadku naruszenia czynności narządu ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 kc). Przepisy kodeksu cywilnego nie precyzują kryteriów, jakimi powinien kierować się Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia. Na podstawie jednak orzecznictwa Sądu Najwyższego i ustaleń doktryny wskazać należy, że są nimi: rozmiar cierpień, ich intensywność, trwałość, nieodwracalność, przebieg leczenia i jego skuteczność, utrudnienia, jakie doznany uszczerbek powoduje w życiu codziennym (por. wyrok SN z dnia 4.07.1969 r., I PR 178/69, OSNCP 1970, z.4, poz. 71, wyrok SN z dnia 22.06.2006 r., II CK 392/04 LEX nr 177203). Zadośćuczynienie ma być odpowiednie. Nie może być ono wygórowane i prowadzić do wzbogacenia się strony. Jednocześnie musi stanowić dla powoda realną wartość ekonomiczną, dostosowaną do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie (np. wyrok SN z dnia 26.02.1962 r., 4 CR 902/61, OSNCP 1963, poz. 105, wyrok SN z dnia 24.06.1965 r., I PR 203/65, OSPiKA z 1966, poz. 92).

Dowody z dokumentów nie budzą żadnych zastrzeżeń, co do ich rzetelności i wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony, dlatego Sąd dał im wiarę.

Opinie biegłych L. B., K. P. (2), P. S. (1) są logiczne, fachowe, zbieżne i również zasługują na wiarę.

Zeznania świadków A. M. (2), A. S. (3), S. S. (1) oraz samej powódki są logiczne, spójne i generalnie pokrywają się ze sobą i z dowodami z dokumentów i opinią biegłych. W zasadniczych kwestiach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma między nimi sprzeczności. Dlatego Sąd uznał je za wiarygodne.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia na kwotę 8.250 zł, Sąd uznał, mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, że będzie ona stanowiła pełną rekompensatę za doznaną krzywdę, a równocześnie nie jest ona wygórowana.

Kwota ta jest, bowiem dostosowana do negatywnych skutków, jakie powódka odczuwa do dnia dzisiejszego. Przede wszystkim z uwagi na fakt, że w życiu codziennym pojawiły się pewne ograniczenia, niemające miejsca przed wypadkiem, chociażby rezygnacja z jazdy rowerem, uprawianie ogródka, niemożność samodzielnego prowadzenia samochodu.

Sąd w pozostałym zakresie oddalił powództwo, w związku z tym, że w postępowaniu likwidacyjnym powódka otrzymała już kwotę 1.500 zł, Sąd zasądził na jej rzecz kwotę, jak w pkt I wyroku, bowiem uznał, że kwota 13.500 zł tytułem zadośćuczynienia stanowi kwotę zbyt wygórowaną w okolicznościach niniejszej sprawy.

Zasądzona kwota zadośćuczynienia jest właściwa i nie ma zdaniem sądu orzekającego znamion kwoty rażąco wygórowanej ani też rażąco niskiej.

Kwota zasądzonego odszkodowania obejmuje koszty dojazdów do placówek medycznych oraz koszty naprawy okularów, jakie poniosła powódka.

Średnia cena benzyny w lipcu i w pierwszej połowie sierpnia 2013 r. wynosiła 5,61zł za litr, w drugiej połowie sierpnia 2013 r. – 5,58 zł za litr, w pierwszej połowie września 2013 r. – 5,64 zł, w drugiej połowie września 2013 r. – 5,59 zł, w październiku 2013 r. – 5,45 zł ((...)) w styczniu 2014 r. – 5,34 zł, w kwietniu 2014 r. – 5,42 zł, w czerwcu 2014 r. – 5,01 zł ((...)).

Odległość między K., a K., w obie strony, to ok.13,4 km.

Przyjmując średnie spalanie 8 litrów na 100 km (na 13,4 km – 1,072 l benzyny), to koszt dojazdów do placówek medycznych, jakie poniosła powódka wynosi 222,90 zł.

Koszt naprawy okularów zgodnie z przedłożoną fakturą VAT z 01.08.2013 r. (k. 45) to kwota 100 zł.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc.

Powódka w swoim żądaniu utrzymała się w 50 %. Na koszty postępowania złożyło się – opłata sądowa od pozwu w kwocie 702 zł, koszty opinii biegłych 2.132,19 zł, koszty zastępstwa procesowego powódki 2.417 zł i pozwanego 2.417 zł.

Powódka poniosła koszty w łącznej wysokości 3.718,30 zł (opłata sądowa od pozwu – 701,30 zł, zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych – 600 zł, wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 2.417 zł). Koszty zaś, jakie poniósł pozwany to 2.417 zł (wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa).

Mając powyższe na uwadze, nakazano ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Krośnie kwotę 115,44 zł i od strony pozwanej kwotę 1.416,75, tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych (pkt III).

Sędzia :

Z../

1. (...)

• (...)

• (...)

2. (...)